

Міністерство освіти і науки України
Західноукраїнський національний університет.
Кафедра економічної експертизи та аудиту бізнесу

Міждисциплінарна курсова робота

На тему:

«Порядок проведення аудиту та надання аудиторських послуг»

Студентки 5 курсу групи ОЕЕМ-11

Бусько О.В.

Науковий керівник:

Черешнюк Оксана Михайлівна

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ECTS _____

Тернопіль-2020 р.

План

Вступ

1. Становлення аудиту в Україні
- 2.1. Загальні умови проведення аудиту та надання аудиторських послуг.
- 2.2. Порядок проведення аудиту.
3. Надання аудиторських послуг в Україні – недоліки та переваги.

Висновки

Список використаної літератури

Додатки

Вступ

Актуальність теми. Аудиторська діяльність має важливе значення як для розвитку сучасної економіки зокрема, так і суспільства в цілому. Сучасні умови реформування економіки України до ринкових умов господарювання та переходу бухгалтерського обліку на Міжнародні стандарти фінансової звітності - з особливою увагою постає проблема достовірності облікової інформації як на рівні підприємства, так і на рівні зовнішніх по відношенню до підприємства суб'єктів ринку. Слід констатувати, що сьогодні у світовому економічному просторі досить чітко визначені повноваження учасників аудиторської діяльності, їх права та обов'язки, встановлені правила поведінки на ринку аудиту, а також сформована багато чисельна група професіоналів, які здійснюють перевірки фінансової звітності та інших об'єктів. Утім, процес формування аудиторської діяльності не можна вважати завершеним через наявність невирішених складних питань підвищення якості аудиту, які мають важливе економічне та соціальне значення і набувають все більшої актуальності в сучасних умовах. Указана проблема зазнала загострення в усьому світі на початку XXI сторіччя через новий виток фінансових криз, наслідком яких виступила криза довіри користувачів до фінансових звітів та висновків аудиторів про їх достовірність. Для України дана проблема має дещо інший аспект, оскільки вітчизняне суспільство ще не встигло достатньою мірою зрозуміти значимість аудиту як невід'ємного елемента ринкової економіки, системи соціально-економічних відносин, і не використовує сповна всіх його можливостей.

Мета та завдання даної роботи - охарактеризувати порядок проведення аудиту і аудиторських послуг. Постановка даної мети зумовила необхідність вирішення наступних завдань: - дослідити порядок проведення аудиту в Україні,- дослідити сучасний стан аудиторської послуг в Україні. Об'єктом дослідження є суспільні відносини, що виникають у зв'язку із організацією та здійсненням аудиторської діяльності.

Предмет дослідження – є фінансово-правовий аспект аудиторської діяльності в Україні.

1. Становлення аудиту в Україні

Розвиток ринкових відносин, поява недержавної форми власності значно видозмінили систему фінансового контролю в Україні. Необхідність гарантувати надійність, об'єктивність та законність фінансової звітності для широкого кола її користувачів призвела до появи та подальшого розвитку аудиторської діяльності в Україні як незалежної форми контролю. Відповідно Закону України «Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність» аудит – це перевірка бухгалтерського обліку, первинних документів та іншої інформації про фінансово-господарську діяльність суб'єктів господарювання з метою встановлення їх законності, визначення надійності. нормативна.

Незалежний початок розвитку аудиту в Україні розпочався в 1991 році після здобуття Україною незалежності. Офіційне визнання обов'язкового аудиту відбулось у 1993 році у зв'язку з прийняттям Закону України "Про аудиторську діяльність", який визначає правову базу аудиторської діяльності в Україні, спрямовану на створення системи незалежного контролю для захисту інтересів власник. Відповідно до цього закону в цьому ж році була створена Аудиторська палата України (АПУ), яка функціонує як незалежний незалежний орган на основі самоврядування. Також у 1993 році, відповідно до того ж Закону України "Про аудиторську діяльність", було створено Спілку аудиторів України (СПА), яка займається розвитком аудиторської діяльності в Україні. Розвиток аудиту в Україні має чотири етапи:

Перший – 1987-1992 рр. – виникнення перших аудиторських структур;

Другий – 1993-1998 рр. – формування нормативної бази щодо аудиту в Україні.

Третій – 1999 рік – 01.10.2018 р. – аудиторська діяльність на новій правовій основі.

Четвертий – 01.10.2018 р. – дотепер – нова ера аудиту, впровадження в дію «Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність» та гармонізація законодавства відповідно до Європейських та світових норм.

18 квітня 2003 року Аудиторська палата України прийняла Міжнародні стандарти аудиту, впевненості та етики як національні стандарти. За цей час, з

маловідомого періоду, аудит став невід'ємним елементом економічних відносин. У 2001 році з'явився Всеукраїнський інститут внутрішніх аудиторів України.

Юридично аудиторська справа в нашій країні була врегульована в 1993 році Законом "Про аудиторську діяльність". З його прийняттям ринок аудиторських послуг суб'єктів господарювання - спеціалізованих фірм та незалежних аудиторів - почав активно розвиватися. Обов'язковий аудит в Україні проводився в 1994, 1995 рр. Усіма суб'єктами підприємницької діяльності.

Певною мірою це позитивно вплинуло на вирішення проблеми адаптації аудиту в Україні. Однак з 1996 року обов'язковий аудит для більшості підприємств був скасований. Аудит в Україні вже набув чітких ознак невід'ємного елементу інфраструктури ринкової економіки. Діяльність Аудиторської палати України (АПУ) та Спілки аудиторів України (АСУ) спрямована на подальший розвиток аудиторської діяльності, вдосконалення її положень. Однак вжиті ними заходи не повністю вирішують проблеми в області аудиту, не мають системного характеру, а прийняті рішення не завжди знаходять практичне втілення. Важливо сформувати вдосконалений концептуальний апарат аудиту, який тепер базується на недосконалому перекладі іноземних джерел, що не завжди відповідає національним особливостям бухгалтерської та аудиторської практики, положенням чинного законодавства та нормативних актів. Не існує єдиної концепції для визначення сутності аудиту, окреслення його цілей та завдань, відсутня цілісна класифікація аудиту, питання його інформаційного забезпечення недостатньо досліджене. Протягом 20 років в Україні була створена система незалежного аудиту, подібна до ринкової економіки. Інфраструктура, забезпечення та функціонування цієї системи продовжують вдосконалюватися.

Аудиторські фірми працюють відповідно до статутних документів, затверджених та створених у відповідному порядку, які мають відповідну ліцензію Аудиторської палати України, здійснювати аудиторську діяльність в Україні та надавати лише аудиторські послуги. Тобто суб'єктами аудиторської діяльності є незалежні учасники ринкової інфраструктури, покликані

створювати неупереджені оцінки діяльності вітчизняних підприємств шляхом підтвердження повноти та надійності всієї публічної інформації.

Аудит є обов'язковим та ініціативним, тобто проводиться з ініціативи замовника. Відповідно до статті 10 Закону України «Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність» аудит є обов'язковим для:

- підтвердження достовірності та повноти річного балансу та звітності комерційних банків, фондів, бірж, компаній, підприємств, кооперативів, товариств та інших суб'єктів господарювання, незалежно від форми власності та виду діяльності, звітність яких становить офіційно заснований. утримуються за рахунок державного бюджету і не здійснюють підприємницької діяльності. Обов'язковий аудит річного балансу та звітності суб'єктів господарювання з річним оборотом менше двохсот п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів проводиться один раз на три роки;

➤ перевірки фінансового стану засновників комерційних банків, підприємств з іноземними інвестиціями, акціонерних товариств, холдингових компаній, інвестиційних фондів, цільових компаній та інших фінансових посередників;

➤ емітенти цінних паперів;

➤ державні підприємства з оренди цілісних майнових комплексів, приватизації, корпоратизації та інших змін у формах власності;

➤ підняття питання про визнання неплатоспроможним або банкрутом.

Аудит також вимагається в інших випадках, передбачених законодавством. Окрім аудиту, фірми можуть також надавати супутні послуги - огляд, перевірку діяльності та трансформацію бухгалтерського обліку. Всі зазначені вище характерні ознаки притаманні зовнішньому аудиту, тобто - незалежні (організаційно та матеріально відокремлені) від об'єкта аудиту. Інша справа - внутрішній аудит. Було б помилкою вважати, що зовнішній аудит виконують виключно сторонні фірми, а внутрішній аудит - власний персонал організації. Термін "Внутрішній аудит" означає діяльність служби внутрішнього аудиту підприємства, яку, незалежно від назви, можна розглядати як окремий вид аудиторських послуг, що надаються підприємством незалежним аудитором.

Можливості та призначення служби внутрішнього аудиту мають дуже широкий спектр і напрямки і залежать від розміру та структури підприємства, а також потреб управління. Конкретні завдання та функції незалежних та внутрішніх аудиторів можуть перетинатися, навіть бути однаковими. Таким чином, основні функції внутрішнього аудиту, як правило, складаються з процедур розслідування окремих операцій підприємства, оцінки цих операцій та контролю за дотриманням їх відображення в бухгалтерському обліку, а також контролю за функціями системи внутрішнього контролю підприємства.

Що стосується відмінностей, то вони насамперед такі. Зовнішній аудит - це елемент ринкової інфраструктури, який пов'язує користувачів інформації та її елементів, встановлює довіру між ними, сприяє прозорості ринку та розширює ділові контакти. Тобто зовнішній аудит працює на «зовнішньому полі» підприємства. Основною метою внутрішнього аудиту є контроль оптимального функціонування всіх структурних підрозділів установи, їх адекватної поведінки в конкретних умовах макросередовища. Таким чином, внутрішній аудит працює на «внутрішньому полі» підприємства. Спільним для зовнішнього та внутрішнього аудиту є також система аудиторських ризиків, які пов'язані з тим, що аудитор в принципі може не виявляти всіх помилок та викривлень у бухгалтерському обліку. Зрештою, висновок робиться на основі обґрунтованої перевірки вибірки, в результаті якої надається висока, але не абсолютна гарантія. Тому деякі зловживання можуть залишитися непоміченими. Отже, існує ймовірний ризик того, що аудитор висловить неадекватну думку щодо предмета аудиту. Однак, на відміну від зовнішнього аудиту, який почав швидко розвиватися, внутрішньому аудиту підприємств майже не приділяється уваги. Проте, українська банківська практика доступності послуг внутрішнього аудиту в банківській установі є обов'язковою умовою отримання ліцензії на банківській діяльності Аудиторська палата України Разом Spilkoyu audytoriv Україна provodyt rozrobku на osnovi узагальнення vitchyznyanoyi i svitovoyi практика НАУКОВО обґрунтованої metodyky i rekomendatsiy на audytorskoyi в діяльності Україна. Але, на жаль, аудиторські фірми навіть до тих пір

перетинаються з низкою невизначених питань, які суперечать нормам, що діють у нашій країні.

Формування системи аудиту в нашій країні на сучасному етапі полягає у вирішенні основних проблем, від яких залежить подальший розвиток ринкових відносин.

У тому числі:

- посилення конкуренції з закордонними аудиторськими фірмами, що призводить до зменшення кількості українських аудиторських фірм;

- незначна ефективність існуючої системи сертифікації аудиторів. Показники про сертифікацію свідчать або про покращення якості знань кандидатів на сертифікацію, або про зменшення вимог комісій. Звідси низька якість аудиторської роботи - у державних установ немає бажання підтримувати незалежний аудит (про що свідчать такі дані: одне аудиторське свідоцтво має 60, а один аудитор аудиторів - 129 фінансової звітності);

- відсутність відповідного попиту на професійні аудиторські послуги, оскільки більшість компаній не володіють інформацією про мету аудиту;

- прийняття розпорядження Національного банку України, згідно з яким він та інші банки України повинні підлягати інспектуванню іноземними аудиторами. Лише тільки після них аудитори можуть проводити власні перевірки. Все це призведе до подорожчання аудиторських послуг та "відмивання" коштів з України.

Однак такі завдання частково не пов'язані та перспективні: - аудитори повинні приділяти більше уваги роботі з потенційними клієнтами, щоб самі підприємці зрозуміли необхідність проведення аудиту;

- необхідно посилити контроль за аудиторськими фірмами;

- необхідно сприяти застосуванню правової культури управління паралельно із вдосконаленням податкової системи;

- вдосконалити національні стандарти аудиту з метою наближення їх до міжнародних стандартів аудиту - провести широку рекламну кампанію для аудиторських фірм та їх послуг, що допоможе розширити інформацію підприємств щодо аудиторської діяльності.

2.1. Загальні умови проведення аудиту та надання аудиторських послуг

Загальні умови проведення аудиту та надання інших аудиторських послуг визначені ст. 16 Закону "Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність". Відповідно до положень цієї статті проведення аудиту та надання інших аудиторських послуг здійснюється аудиторами, аудиторськими фірмами, які набули права на здійснення аудиторської діяльності відповідно до закону. Загальні умови проведення аудиту та інших аудиторських послуг визначаються стандартами аудиту, затвердженими Аудиторською палатою України. За Законом України "Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність" до поняття аудиторської діяльності, крім організаційного і методичного забезпечення аудиту та практичного виконання аудиторської перевірки, входить надання аудиторських послуг. Національний норматив аудиту № 1 "Вимоги національних нормативів аудиту" визначає такі види аудиторських послуг: оглядові (експрес) перевірки, операційні перевірки, трансформація систем обліку та звітності з урахуванням вимог інших правил (компіляція). Оглядові (експрес) перевірки фінансової звітності виконуються аудитором з метою встановлення негативних фактів фінансової звітності, з наданням клієнтові аудиторського звіту. Операційна перевірка проводиться з метою перевірки окремих питань, про що є домовленість з клієнтом. Аудитор надає клієнтові звіт, який має обмежене коло користувачів. Компіляція здійснюється аудитором з метою трансформації обліку клієнта за іншими, ніж в Україні, стандартами обліку. Основна мета такої послуги, на відміну від аудиту, полягає у збереженні класифікації і підсумку фінансової інформації. При цьому аудиторські докази стосовно цієї інформації не вимагаються. Аудиторські послуги можуть надаватись у формі аудиторських перевірок (аудиту) та пов'язаних з ними експертиз, консультацій з питань бухгалтерського обліку, звітності, оподаткування, аналізу фінансово-господарської діяльності та інших видів економіко-правового забезпечення підприємницької діяльності фізичних та юридичних осіб. Сертифікація (визначення кваліфікаційної придатності на

зайняття аудиторською діяльністю) аудиторів здійснюється Аудиторською палатою України. Порядок сертифікації аудиторів, які здійснюватимуть аудит банків, затверджується Аудиторською палатою України за погодженням з Національним банком України. Право на отримання сертифіката мають фізичні особи, які мають вищу економічну або юридичну освіту, документ про здобуття якої визнається в Україні, необхідні знання з питань аудиту, фінансів, економіки та господарського права, досвід роботи не менше трьох років підряд на посадах ревізора, бухгалтера, юриста, фінансиста, економіста, асистента (помічника) аудитора. Згідно зі ст. 18 Закону "Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність" аудиторі і аудиторські фірми під час здійснення аудиторської діяльності мають право:

1) самостійно визначати форми та методи аудиту та надання інших аудиторських послуг на підставі чинного законодавства, стандартів аудиту та умов договору із замовником;

2) отримати необхідні документи, що мають відношення до предмета перевірки та перебувають у розпорядженні як замовника, так і третіх осіб.

Треті особи, які мають документи, пов'язані з предметом перевірки, зобов'язані надати їх на вимогу аудитора (аудиторської фірми).

Ця вимога повинна бути офіційно засвідчена замовником;

3) отримувати необхідні роз'яснення в письмовій або усній формі від керівництва та працівників замовника;

4) перевірити наявність майна, грошей, цінностей, вимагати від керівництва суб'єкта господарювання проведення перевірок, вимірювань виконаних робіт, визначення якості продукції, щодо якої проводиться перевірка документів;

5) залучати до перевірки на договірних засадах фахівців різного профілю.

Відповідно до ст. 19 Закону "Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність" аудиторі та аудиторські фірми зобов'язані:

1) у аудиторській діяльності виконувати вимоги зазначеного закону та інших нормативно-правових актів, аудиторських стандартів, принципів незалежності аудитора та відповідних рішень Аудиторської палати України;

2) провести аудит та надати інші аудиторські послуги у відповідному порядку;

3) інформувати власників, уповноважених ними осіб, замовників про виявлені під час аудиту недоліки бухгалтерського обліку та фінансової звітності;

Відповідно до ст. 19 Закону "Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність" аудиторі і аудиторські фірми зобов'язані:

1) в аудиторській діяльності дотримуватися вимог зазначеного закону та інших нормативно-правових актів, стандартів аудиту, принципів незалежності аудитора та відповідних рішень Аудиторської палати України;

2) належним чином проводити аудит та надавати інші аудиторські послуги;

3) повідомляти власників, уповноважених ними осіб, замовників про виявлені під час проведення аудиту недоліки ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності;

4) зберігати в таємниці інформацію, отриману при проведенні аудиту та виконанні інших аудиторських послуг, не розголошувати відомості, що становлять предмет комерційної таємниці, і не використовувати їх у своїх інтересах або в інтересах третіх осіб;

5) відповідати перед замовником за порушення умов договору відповідно до договору та закону;

6) обмежувати свою діяльність наданням аудиторських послуг та іншими видами робіт, які мають безпосереднє відношення до надання аудиторських послуг, у формі консультацій, перевірок або експертиз;

7) своєчасно надавати до Аудиторської палати України звіт про свою аудиторську діяльність.

Стаття 20 Закону "Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність" містить спеціальні вимоги, відповідно до яких забороняється проведення аудиту:

1) аудитором, який має прями родинні стосунки з членами органів управління суб'єкта господарювання, що перевіряється;

2) аудитором, який має особисті майнові інтереси у суб'єкта господарювання, що перевіряється;

3) аудитором - членом органів управління, засновником або власником суб'єкта господарювання, що перевіряється;

4) аудитором працівником суб'єкта господарювання, що перевіряється;

5) аудитором-працівником, співвласником дочірнього підприємства, філії чи представництва суб'єкта господарювання, що перевіряється;

б) якщо розмір винагороди за надання аудиторських послуг не враховує необхідного для якісного виконання таких послуг часу, належних навичок, знань, професійної кваліфікації та ступінь відповідальності аудитора;

7) аудитором в інших випадках, за яких не забезпечуються вимоги щодо його незалежності.

Членам адміністративних, керівних та контролюючих органів аудиторських фірм, які не є аудиторами, а також засновникам, власникам, учасникам аудиторських фірм забороняється втручатися у практичне виконання аудиту в спосіб, що порушує незалежність аудиторів, які здійснюють аудит. При здійсненні аудиторської діяльності аудитори та аудиторські фірми застосовують відповідні стандарти аудиту, що приймаються на основі стандартів аудиту та етики Міжнародної федерації бухгалтерів з дотриманням вимог законодавства. Так, Рішенням Аудиторської палати України від 31 березня 2011 р. № 229/7 "Про застосування стандартів аудиту" затверджені для застосування при виконанні завдань з) травня 2011 як національні стандарти аудиту Міжнародні стандарти контролю якості, аудиту, огляду, іншого надання впевненості та супутніх послуг видання 2010 року. Згідно з ч. 4 ст. 6 Закону "Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність" стандарти аудиту) є також обов'язковими для дотримання суб'єктами господарювання. Підстави для проведення аудиту. Законом "Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність" (ч. 1 ст. 17) встановлено, що аудит проводиться на підставі договору між аудитором (аудиторською фірмою) та замовником. Як впливає зі змісту ч. 4 ст. 17 Закону у договорі на проведення аудиту та надання інших аудиторських послуг передбачаються:

- - предмет і термін перевірки;
- - обсяг аудиторських послуг;

- - розмір і умови оплати:
- - відповідальність сторін.

Разом з тим, стандартами аудиту можуть бути передбачені й інші істотні умови договору на проведення аудиту та надання інших аудиторських послуг. Для договору на проведення аудиту досить важливими є умови про права і обов'язки сторін, про порядок приймання - здачі результатів аудиторської перевірки, про конфіденційність. Тому, виходячи з права суб'єктів господарювання погоджувати на свій розсуд будь-які умови договору, що не суперечать законодавству (ч. 4 ст. 179 ГК України), перелік умов договору на проведення аудиту варто було б зробити відкритим, доповнивши ч. 4 ст. 17 Закону "Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність" після слова "сторін" словами "та інші умови". Інші аудиторські послуги можуть надаватися на підставі договору, письмового або усного звернення замовника до аудитора (аудиторської фірми). Замовник має право вільного вибору аудитора (аудиторської фірми) з дотриманням вимог Закону "Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність". Виконання аудитором (аудиторською фірмою) договору визначається актом приймання-здачі аудиторського висновку або іншого офіційного документа. Аудиторський висновок - це документ, що складений відповідно до стандартів аудиту та передбачає наданим впевненості користувачам щодо відповідності фінансової звітності або іншої інформації концептуальним основам, які викщнувались при її складанні. Концептуальними основами можуть бути закони та інші нормативно-правові акти України, положення (стандарти) бухгалтерського обліку, внутрішні вимоги та положення суб'єктів господарювання, інші джерела. Аудиторські послуги у вигляді консультацій можуть надаватися усно або письмово з оформленням довідки та інших офіційних документів. Аудиторські послуги у вигляді експертиз оформляються експертним висновком або актом. Результати надання інших аудиторських послуг оформляються відповідно до стандартів аудиту.

Порядок проведення аудиту.

Проведення аудиту відбувається у декілька етапів, а саме:

Планування. Однією з найважливіших вимог сучасного аудиту є його обов'язкове планування, яке забезпечує своєчасне та ефективне виконання роботи. Планування аудиторської роботи допомагає привернути необхідну увагу аудитора до найважливіших напрямків аудиту, виявити проблеми, які слід перевіряти найретельніше. Необхідно правильно організувати їх роботу та контролювати роботу асистентів, які беруть участь в аудиті, а також координувати роботу інших аудиторів та спеціалістів з інших професій.

Характер планування значною мірою залежить від організаційної форми, розміру та типу підприємства, типу аудиту, правильного бачення аудитором стану справ на підприємстві.

Найважливіша частина планування аудиту полягає в тому, що аудитор отримує уявлення про стан справ на підприємстві. Поінформованість аудитора з цього питання допоможе йому визначити події, операції та діяльність, які можуть мати суттєвий вплив на звітність суб'єкта господарювання та зменшити загальні ризики аудиту. Загальний ризик аудиту - це ризик того, що аудитор зробить неправильний висновок щодо аудиторських процедур, що виконуються ним, іншими словами, що аудиторський звіт буде представлений на основі неправильно підготовлених висновків. Аудитор обговорює з керівництвом та спеціалістами підприємства елементи загального плану аудиту та аудиторських процедур для досягнення ефективності та результативності аудиту, а також узгоджує порядок проведення аудиторських процедур із внутрішніми графіками співробітників. У процесі планування створюються два основні документи: загальний план та програма перевірки. План, як правило, складається з переліку робіт на основних етапах аудиту, а програма містить конкретні завдання та процедури перевірки кожного циклу господарських операцій, бухгалтерських рахунків. Під час планування слід брати таку інформацію:

- умови конкретної угоди (терміни, порядок звітування перед клієнтом тощо);

- інші нормативні документи, що регулюють аудит;
- визначив найважливіші питання аудиту;
- рівень довіри до системи внутрішнього контролю;
- зміст облікової політики замовника та її зміни;
- розрахований або просто оцінений рівень суттєвості (допустима похибка);
- умови, що вимагають особливого догляду (присутність пов'язаних сторін, можливість зловживань, судовий процес тощо);
- необхідність залучення експертів, співпраці з іншими аудиторами та можливість залучення працівників замовника;
- Зміст та обсяг необхідних аудиторських доказів.

Зміст планів (Додаток 1) повинен враховувати існуючі вимоги стандартів та передбачати:

1. Ознайомлення з діяльністю замовника, аналіз поточних економічних умов (зовнішніх та внутрішніх);
2. Отримання знань про систему бухгалтерського обліку, політику та процедури внутрішнього контролю;
3. Визначення змісту, часу та обсягу аудиторських процедур;
4. Координація та контроль виконаної роботи.

Аудитор розробляє та документує загальний план аудиту, визначає значення помилок у ньому, а потім проводить аудит, керуючись цим планом. Загальний план аудиту розробляється з такою деталізацією, що аудитор має можливість підготувати програму аудиту, у свою чергу програма аудиту та її зміст та розмір залежать від розміру, типу та особливостей об'єкта аудиту, умов аудиту контракт, а також особливості методології та прийомів, що використовуються аудитором під час аудиту. Під час розробки загального плану аудиту аудитор аналізує такі питання, тобто розуміння аудитором стану справ на підприємстві:

- основні фактори, що впливають на діяльність підприємства;

- найважливіші характеристики підприємства, процес діяльності, фінансовий стан та порядок його звітності, включаючи зміни, які могли відбутися після дати попереднього аудиту;

- розподіл обов'язків між керівництвом підприємства.

А також розуміння аудитором системи бухгалтерського обліку та внутрішнього контролю:

- методології та принципи бухгалтерського обліку, що використовуються бухгалтерією компанії;

- можливий ефект змін в обліковій політиці або термінології аудиту;

- знання аудитора про системи бухгалтерського обліку та внутрішнього контролю, які можуть бути використані аудитором у тестах для оцінки надійності внутрішнього контролю підприємства та в незалежних аудиторських процедурах. Таким чином, планування аудиту фактично починається на етапі вибору замовника або прийняття рішення про продовження співпраці. Його часто називають попереднім плануванням. Після укладення договору починається робота планування першого рівня. Призначаються конкретні підрядники, хоча аудитор попередньо оцінює доцільність роботи та терміни, встановлені замовником, беручи до уваги професійний рівень його персоналу, його роботу в інших інспекціях. Також під час укладення договору вирішується необхідність залучення експертів з певних питань або помічників аудиторів. Як правило, західні фірми призначають для аудиту групу аудиторів, старших аудиторів, помічників аудиторів (помічників) та визначають партнерів, один з яких контролюватиме якість роботи. Тому при призначенні виконавців слід враховувати:

- кількісний склад;
- якісний склад;
- терміни та види робіт.

На цьому етапі також готується попередній часовий бюджет (додаток 2). Для його розрахунку враховується попередня оцінка властивого ризику контролю, рівня суттєвості, попереднього досвіду та основних видів робіт, що підлягають виконанню. До ризиків контролю та рівня суттєвості належать:

- оцінка аудитором контрольних ризиків - це ефективність системи внутрішнього контролю компанії, а саме її здатність запобігати та виявляти помилки на підприємстві, та оцінка особистого ризику не виявлення значних помилок у звітності компанії, яка існує під час аудиторської аудиторської процедури. це найважливіші напрямки аудиту;

- визначення порогу суттєвості помилок для цілей аудиту для кожного виду операції;

- ймовірність значних помилок бухгалтерського обліку, яка оцінюється аудитором з огляду на попередній період аудиту та раніше виявлені помилки;

- визначення складних бухгалтерських операцій, у тому числі тих, що були здійснені з використанням суб'єктивного судження бухгалтера (нарахування резервів тощо).

Програма аудиту. Програма аудиту - це документ, який містить: завдання аудиту для конкретного об'єкта (системи контролю за певними господарськими операціями, залишки на рахунках, цикл господарських операцій тощо); процедури, необхідні для виконання завдань; обсяги та терміни їх виконання. У програмі аудиту типи, зміст та терміни запланованих процедур аудиту повинні збігатися з прийнятими показниками загального плану аудиту. Програма аудиту допомагає керувати аудитором та контролювати їх роботу. Програма аудиту також включає перелік об'єктів аудиту за своїми напрямками, а також час, який необхідно витратити на кожен область аудиту або аудиторської процедури. Пільгові стандарти вимагають, щоб програма була достатньо детальною і могла використовуватися як керівництво для асистентів та контролю правильності виконаної роботи. Для поліпшення якості планування, скорочення часу, зазвичай використовують заздалегідь розроблені стандартні програми аудиту, які аудитор повинен ретельно пристосувати до особливостей їх застосування на конкретному підприємстві, оцінки внутрішнього контролю. Зміни до плану та програми можуть бути внесені навіть під час процедур підтвердження. Усі зміни повинні бути задокументовані з аргументацією. Відразу після закінчення звітного року аудитор, як правило, проводить тести «відсікання», перевіряючи правильність віднесення господарських операцій до звітного періоду. Підсумок результатів

планування аудиту оформляється меморандумом (доповідною приміткою), в якому розглядаються такі питання:

- короткий огляд діяльності клієнта з вибором основних партнерів (постачальників, клієнтів, банків тощо);
- оцінка властивого ризику в галузі та безпосередньо на підприємстві;
- оцінка ефективності внутрішнього контролю та ризику контролю;
- проблеми, пов'язані з нетиповими господарськими операціями;
- призначення аудиторської групи, графік роботи, використання внутрішніх аудиторів, комп'ютерів у процесі аудиту;
- загальні умови проведення аудиту, терміни зустрічей з керівництвом замовника, дата завершення аудиту.

Меморандум розглядається контрольним партнером, відділом (або особою) з контролю якості аудиту, обговорюється з партнером, відповідальним за аудит, менеджером. Після внесення необхідних коригувань план та програма приймаються до прийняття.

Організаційний етап. Фінансово-економічний контроль та аудит у всіх частинах національної економіки, насамперед у його головному ланці - компанії, здійснюється шляхом проведення аудитів тематичних, вибіркових, безперервних, аудиторських та інших перевірок з використанням певних прийомів. Сукупність організаційних, методологічних та технічних прийомів, що здійснюються за допомогою певних аудиторських процедур, являє собою процес контролю та аудиту. У цьому процесі виділяють наступні етапи: організаційний, дослідницький, узагальнення та впровадження результатів контролю та остаточний. Цей процес організовується і безпосередньо здійснюється контрольними-ревізійними підрозділами, які перебувають у структурі органів управління, на які покладено контрольні функції управління. Вибір об'єкта аудиту полягає у встановленні пріоритетності об'єкта перевірки, який з точки зору аудиту повинен підлягати комплексному аудиту або аудиту. Виходячи з характеру підприємства, зміст контролю визначає потребу у спеціалістах, які повинні бути залучені від персоналу підприємства до внутрішнього аудиту для здійснення процесу контролю та аудиту. Після цього

видається організаційно-розпорядчий документ - наказ, наказ керівника організації. У цьому документі зазначається назва підконтрольного підприємства, вид аудиту, період, протягом якого перевіряється його діяльність; прізвище, ім'я та по батькові, посада кожного учасника аудиту, призначають його керівника, термін проведення аудиту.

Організаційно-методична підготовка аудиту починається з вивчення стану економіки суб'єкта, що перевіряється. Перед відвідуванням об'єкта контролю група аудиторів вивчає плани виробничої та фінансово-господарської діяльності підприємства та їх виконання на контрольований період. Для цього в якості джерел інформації використовують виробничо-фінансовий план економічного і соціального розвитку, річну та періодичну бухгалтерську та статистичну звітність, акт попередньої перевірки та рішення щодо нього, документи тематичних перевірок, опитування, різні офіційні розслідування та рішення. Проаналізуйте фінансовий стан підприємства, збереження його майна, розрахунково-кредитні відносини, платоспроможність, рішення вищого органу управління щодо подань органів державного контролю, коментарі банків, податкових органів щодо їх компетенції. Вони також вивчають та аналізують інформацію про діяльність підприємства за контрольований період. На основі дослідження економіки суб'єкта аудиту керівник групи аудиторів розробляє програму аудиту, яка затверджується керівником організації, яка призначає аудит. Він вказує об'єкт контролю, його зміст та послідовність перевірки, періоди постійного та вибіркового контролю тощо. Потім вибирають методологію аудиту - визначають методи та процедури контролю та аудиту, їх застосування при інспектуванні різних об'єктів контролю, використання комп'ютерної техніки. Ці питання конкретизуються при розробці графіка аудиту, який передбачає встановлення періоду перевірки кожного об'єкта (розділу, теми) та виконавців, виходячи із загального періоду аудиту. Якщо проводиться аудит великого підприємства, концерну, акціонерного товариства, доцільно розрахувати витрати часу, використовуючи графік мережі. На цьому етапі програма аудиту узгоджується із замовником, обсягом роботи, періодом аудиту, формою подання результатів аудиту, рівнями відповідальності аудиторської

фірми, вартістю аудиторських послуг; всі ці угоди між аудиторською фірмою та замовником фіксуються договором. Після цього готується нормативна база для аудиту. Організаційно-методична підготовка аудиту перед виїздом на підконтрольне підприємство завершується складанням плану роботи аудитора, де кожен виконавець встановлює проміжні часові інтервали та елементи кованих робіт відповідно до об'єкта та терміну контролю, призначеного йому командою лідер. Такі організаційні процедури виконуються під час внутрішнього аудиту, який на підприємствах здійснює вищий орган управління підпорядкування. Організаційні принципи зовнішнього аудиту, які проводяться незалежними аудиторськими фірмами, подібні, обмежені колом питань, порушених замовником щодо їх вирішення, часу тощо.

Етап дослідження. Етап дослідження процесу контролю та аудиту проводиться аудиторами безпосередньо на об'єкті аудиту - компанії. Одночасно забезпечується дотримання принципу раптовості аудиту. Цей етап складається з двох етапів: добуквеного та буквального. Досудовий етап включає ряд процедур організаційного характеру, спрямованих на створення необхідних умов для своєчасного аудиту якості. Експериментальний етап - це здійснення аудиторських процедур для перевірки виробничої та фінансово-господарської діяльності підприємства за допомогою найпростіших засобів комп'ютерних технологій, а також діалог з комп'ютером.

На етапі дослідження вивчаються:

1. Особливості діяльності підприємства;
2. Перспективи розвитку;
3. Вивчена система обліково-аналітичного та контрольного процесу;
4. Виділено проблемні області аудиту;
5. Оцінюється ступінь ризику

Етап узагальнення та реалізації результатів контролю. Заключний етап. Етап узагальнення та реалізації результатів контролю включає узагальнення та реалізацію результатів процесу контролю та аудиту. Узагальнення результатів контролю - це систематизація недоліків у діяльності контрольованого підприємства. При цьому виявлені недоліки групуються, результати

тимчасового контролю оформляються формально, складаються аналітичні таблиці, слідче та юридичне обґрунтування, підсумовуються результати аудиту та відображаються в акті (висновку). Команда контролерів спільно з керівництвом підприємства, де проводився аудит, обговорюють результати контролю, звітуючи про них на зборах акціонерів, засновників. Обговорення результатів аудиту оформлено спеціальним протоколом. оформлений спеціальним протоколом. Оприлюднення результатів контролю, посилення його демократичних принципів дозволяє об'єктивно визначити причини недоліків на підприємстві та розробити проект профілактичних заходів щодо запобігання недолікам у подальшій роботі підприємства. Висвітлюючи завершальний етап в процесі контролю та аудиту, як окремий, слід сказати, що цей етап майже збігається зі змістом етапу впровадження результатів контролю; але вони мають деякі відмінності. А саме, на цьому етапі обговорюється деяка додаткова документація, щоб більш детально та змістовно розглянути питання, з яким у аудиторів були проблеми. Переглянувши цю інформацію, аудитори надсилають її замовнику, щоб не було претензій до письмового негативного висновку. І цей етап закінчується передачею аудиторського висновку замовнику. Таким чином, процес контролю та аудиту має системний вплив на суб'єкт господарювання з метою його оптимізації та регуляторного регулювання в ринковій економіці.

3.Надання аудиторських послуг в Україні – недоліки та переваги.

Формування сучасного суспільства, розвиток приватного підприємництва як його економічної основи призвели до появи аудиту в Україні. Прийняття в 1993 р. Закону України "Про аудиторську діяльність" надало законності цій формі незалежного фінансового контролю та стало поштовхом для його інтенсивного розвитку. Аудит в Україні легалізований 20 років. За цей час були спроби скасувати його, зробити його додатком до аудиту, скасувати або зменшити поле обов'язкового аудиту. Але, незважаючи на ці перешкоди, аудит склався як професійна діяльність і має певні перспективи для розвитку. В даний час професійний аудит має такі основні проблеми: недостатність та недосконалість теоретичних та методологічних розробок; відсутність висококваліфікованого персоналу; неналежний контроль у сфері ліцензування аудиторської діяльності; надання неякісних послуг аудиторами; недосконалість стандартних форм аудиторських документів; відсутність методичних рекомендацій щодо комп'ютеризації; низька довіра до аудитора та його незалежність; відсутність чіткого механізму ціноутворення на послуги аудиту; висока вартість сертифікації (підготовка аудиторів) тощо. Серед перерахованих негативних аспектів, що перешкоджають розвитку аудиторської діяльності в Україні, ми зупинимось на кількох, найбільш актуальних, на наш погляд, пунктах.

Якість аудиторських послуг. Основними причинами невдоволення споживачів є нехтування аудиторами певних вимог до аудиторського висновку, недотримання принципу незалежності та заміна аудиту аудитом. Офіційна преса опублікувала багато коментарів щодо недостатньої якості внутрішнього аудиту. Зокрема, експерти зазначають, що надання якісних аудиторських послуг в Україні є вимогою міжнародних ринків капіталу та міжнародних фінансових установ. Великій кількості вітчизняних компаній, що працюють на світовому ринку, потрібно узгодити основні показники своєї роботи з міжнародними стандартами аудиту, і тому вони змушені запрошувати аудиторів з аудиторських компаній "Великої четвірки" (PricewaterhouseCoopers,

DeloitteToucheTohmatsuLimited, Ernst & 18Молодий, а не КРМ, здатний отримати якісні аудиторські послуги у своїй країні. Незадовільний стан професійного контролю. Слід зазначити, що на ринку аудиторських послуг в Україні є аудитори, які не внесені до Реєстру аудиторських фірм, але в той же час досить впевнено надавати свої послуги. Це свідчить про проблему з контролем аудиторської діяльності. Насправді аудит сьогодні існує завдяки платоспроможності клієнтів та кількості послуг, а не їх високій якості. Україна вже зробила деякі кроки посилити контроль якості аудиторських послуг, але сьогодні необхідно встановити систему зовнішнього та внутрішнього контролю ов ег їх забезпечення.

Вартість аудиторських послуг. Незважаючи на те, що аудитори скаржаться на падіння вартості аудиторських послуг у нашій країні, офіційна статистика Аудиторської палати України свідчить про протилежне. Якщо проаналізувати Кодекс етики аудиторів України та Польщі та Міжнародні стандарти аудиту, то можна побачити, що вони розробляються на одній основі, хоча і мають деякі відмінності. Наприклад, у сфері комісій основна відмінність полягає в тому, що в Україні виплата або отримання комісій за посередницькі послуги не передбачається, тоді як у Польщі винагорода за участь у справі третьої сторони не заборонена. Кодекс етики аудиторів України не передбачає загрози особистим інтересам аудитора. Міжнародні стандарти аудиту передбачають певні дії, які включають аудиторську комісію без шкоди для його об'єктивності та незалежності. Водночас такі норми застосовуються в деяких розвинених країнах з ринковою економікою (наприклад, у США, Великобританії), які обмежують вартість послуг залежно від загального доходу аудиторської фірми загалом або аудитора зокрема.

Встановлення державою плати за аудиторські послуги суперечить фактичному характеру аудиту, а саме порушує принцип незалежності. Ця проблема втратить свою актуальність лише за умови розробки механізму ціноутворення на аудиторські та аудиторські послуги, встановлення загальних принципів планування, організації та методів аудиту, документування його

результатів та створення системи контролю якості послуг висококваліфікованими аудиторами.

Більшість аудиторів змушені проводити аудиторські перевірки, які практично не відрізняються від звичайних документальних перевірок. Значні відхилення оцінюються досить різко, вибірка практично не використовується, ризик аудиту зазвичай розраховується формально. Кадрове забезпечення. Змінюються основні функції бухгалтера. Тепер, крім надання керівництву достовірної інформації про минулі факти та операції, воно має забезпечити економічну безпеку підприємства, контролювати поточні події, брати участь у формуванні стратегії корпоративного розвитку. Враховуючи це, система бухгалтерського обліку, заснована на традиційних концепціях і теоріях, вже не може відповідати сучасним вимогам щодо управління, контролю, прогнозування підприємств. Основною перешкодою на шляху поступальних змін в організації бухгалтерського обліку та контролінгу на підприємстві є низька якість бухгалтерської підготовки. Для забезпечення вищезазначених функцій фахівець з бухгалтерії повинен мати глибокі знання теоретичних основ бухгалтерського обліку та аналізу, сучасних методів оподаткування та правових відносин, навичок роботи з комп'ютером, основ управління, ринкового законодавства, логістики, виробничої етики тощо. Однак сучасна система навчання бухгалтерському обліку та аудиту у вищій та середній професійній освіті не повністю відповідає вимогам часу. Випускники спеціальності «Бухгалтерський облік та аудит» не завжди можуть знайти роботу (і не лише через відсутність вакансій, але й через низьку професійну підготовку). Для цього є багато причин. Їх можна розділити на дві групи: ті, що спричинені організаційними факторами; ті, що потребують вдосконалення змісту бухгалтерського навчання. Причини для першої групи виникають тому, що підготовка спеціалістів з бухгалтерського обліку здійснюється в надмірній кількості навчальних закладів.

Багато з них не мають необхідної матеріальної бази, висококваліфікованих кадрів викладачів, відповідних інформаційних ресурсів, бібліотечних фондів. Організаційні проблеми включають також той факт, що чинна система бухгалтерського обліку на вітчизняних підприємствах зосереджена головним

чином на податковому законодавстві, не звертаючи належної уваги на концептуальні рамки та стандарти бухгалтерського обліку. Багато компаній ведуть так звані подвійні (потрійні) рахунки, коли деякі активи та процеси офіційно не реєструються і не включаються у фінансову та податкову звітність. Аналізуючи причини другої групи, які стосуються змісту бухгалтерського навчання, слід зазначити, що існує розрив між теорією та практикою. Деякі експерти та посадові особи загалом дотримуються думки, що бухгалтерський облік - це суто практична справа, яка не має власної теорії і не може розглядатися як окрема галузь науки. Причиною цього твердження є, мабуть, те, що "Теорія бухгалтерського обліку" вже давно викладається в університетах на першому курсі, де студенти отримують примітивні знання, такі як "предмет і метод", "рахунки та подвійний запис" тощо.

Ефективна підготовка спеціалістів з бухгалтерського обліку заважає відсутність ефективних зв'язків між навчальними закладами та практикою, закриття підприємств, труднощі з отриманням бухгалтерської інформації, звітних даних. Комп'ютеризація аудиту. Очевидно, що неможливо підвищити ефективність роботи аудитора без використання комп'ютерних технологій. Але, незважаючи на те, що сьогодні комп'ютеризація охопила все ділове життя в Україні, вітчизняні аудиторі використовують комп'ютерні технології, а програмного забезпечення для аудиту надзвичайно недостатньо порівняно з іншими країнами. Зрозуміло, що незадовільний стан аудиту, характерний для переважної більшості вітчизняних аудиторських компаній, відображається на загальному рівні їх конкурентоспроможності, який значно нижчий у порівнянні з компаніями "великої четвірки", які не лише використовують сучасні технології, але також розробляють унікальні спеціалізовані системи. аудиторська діяльність. Автоматизація аудиту в Україні відбувається дуже повільно, що заважає розвитку вітчизняних інформаційних технологій в області аудиту.

Це дозволяє констатувати наявність проблеми та вимагає визначення шляхів її подолання. Аудиторська палата України та Спілка аудиторів України можуть зіграти важливу роль у підвищенні рівня автоматизації вітчизняних

аудиторських компаній як важливого елемента розвитку аудиту. Вони повинні визначити основні вимоги до програмного забезпечення аудиторської діяльності, сприяти проведенню відповідних досліджень, конференцій з вищезазначених проблем. Очевидно, це сприятиме визнанню на національному рівні автоматизації аудиторської діяльності як необхідний сегмент підвищення ефективності аудиту. Поряд із негативними наслідками на ринку аудиторських послуг спостерігаються позитивні тенденції, а саме посилення державного контролю за аудитом (ця тенденція особливо важлива в останні роки через економічну кризу в економіці України), що забезпечує більш надійні результати аудитів. ідеальна ділова репутація (припинення надання послуг тим самим клієнтам і зміна аудиторів, що обслуговують клієнтів), призведе до відокремлення компаній, що надають інші (крім аудиторських) послуг, призводить до збільшення доходів аудиторських та консультаційних груп шляхом надання послуги консультаційних та освітніх клієнтів,

Висновки

На основі проведеного дослідження можна сформулювати наступні висновки.

За Законом України "Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність" до поняття аудиторської діяльності, крім організаційного і методичного забезпечення аудиту та практичного виконання аудиторської перевірки, також входить надання аудиторських послуг. Ми встановили, що аудиторські послуги здійснюються лише сертифікованими аудиторами; плануючи аудит аудитори повинні дотримуватися вимог стандарту . Отже, аудитори (аудиторські фірми) можуть надавати інші аудиторські послуги, пов'язані з їх професійною діяльністю, зокрема, по веденню та відновленню бухгалтерського обліку, у формі консультацій з питань бухгалтерського обліку та фінансової звітності, експертизи і оцінки стану фінансово-господарської діяльності та інших видів економіко-правового забезпечення господарської діяльності суб'єктів господарювання. Ми встановили, що найважливішою частиною планування аудиту є виявлення економічного становища підприємства у визначений період. На основі таких знань, аудитор у процесі дослідження своєчасно приймає рішення, намічає заходи, що можуть вплинути на зниження ризику і більш ефективну роботу підприємства. Закінчивши цю курсову роботу, ми бачимо - час планування аудиту залежить від масштабу аудиту, складності аудиту, кваліфікації аудитора та його практичного досвіду, структури замовника, наявності постійних клієнтів. Впровадження комп'ютерної техніки та технологій також вплинуло на ефективність аудиту, особливо внутрішнього аудиту. Виконавши цю роботу, ми робимо такі висновки - сфера аудиту України терміново потребує створення нових відповідних законів, визначення принципів, цілей, функцій, методів, процесів, механізмів, структур, установ, які відповідали б сучасним вимогам світового співтовариства . Якщо цього не зробити, визнання національної системи аудиту у світовому економічному просторі буде відкладено на невизначений час, а перспективи подальшого розвитку цієї системи залишаться неоднозначними. Таким чином, можна зробити ряд

висновків: домінує нині неповний та однобічний підхід до визначення якості та ефективності аудиторських послуг; відсутній чіткий механізм ціноутворення на послуги аудитора; існує нагальна потреба вдосконалення методології та організації перевірок; існує потреба у посиленні кадрового забезпечення галузі; не підвищуючи рівень автоматизації та комп'ютеризації вітчизняних аудиторських компаній, вони залишаються неконкурентоспроможними тощо. Водночас, незважаючи на низку гальмівних проблем, можна впевнено сказати, що аудит в Україні стає однією з важливих галузей науки та практика. Це значно розширює та якісно вдосконалює традиційну систему управління. З розвитком ринкової інфраструктури виникає необхідність об'єктивної кількісної та якісної оцінки економічних явищ і фактів, її відповідності встановленим критеріям та міжнародним стандартам.

Список використаної літератури:

1. Закон “Про аудиторську діяльність” від 22 квітня 1993р. зі змінами і доповненнями 26 береня 1996р.
2. Закон «Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність» від 1 жовтня 2018 р. зі змінами і доповненнями.
3. Кодекс професійної етики аудиторів України від 18.12.98.
4. Національний норматив аудиту № 9 “ Планування”
5. Положення про ліцензування аудиту затверджене АПУ від 17 лютого 1994р. №12
6. Білуха М.Т. Курс аудиту: - К.: Вища школа- Знання, 1998, 574с.
7. Давидов Г.М. Аудит: Підручник.- К.: Знання, 2004
8. Жила В.Т. Ревізія і аудит : - К.: МАУП, 1998, 96с.
9. Зубілевич С.Я., Голов С.Ф. Основи аудиту: - К.: Ділова Україна – 1996, 370с.
10. Лабинцев Н.Т. Аудит: - М.: ПРИОР- 1999.- 208с.
11. Макеєва О. Суспільний нагляд в аудиту: виклик для України та майбутні стратегічні рішення Європейської комісії / О. Макеєва // Бухгалтерський облік і аудит. – 2010. – № 12.
12. Петрик О. А. Теоретичні засади розвитку національної системи аудиту України / О. А. Петрик, Г. М. Давидов // Аудитор України. – 2012.
13. Редько О. Консолідація як європейська ідентифікація українського аудиту / О. Редько // Бухгалтерський облік і аудит. – 2011.
14. Романов А.Н., Одинцов Б.Е. Автоматизация аудита: - М.: ЮНИТИ, 1999.-336с.
15. Савченко В.Я. Аудит: Навчальний посібник: Навчальне видання.- К.: КНЕУ, 2005.

Додаток 1.

Класифікація планів аудиту

Додаток 2

Загальний мінімальний бюджет часу на аудит фінансової звітності(при 8-годинному робочому дні)

Процедури аудиту	Мінімум часу (годин)	Робочі дні
1.Отримання замовлення та процедури оцінки можливості прийняття замовлення	4	
2. Отримання розуміння умов, обставин та суті замовлення	2	
3.Ознайомлення з бізнесом замовника	2	
4.Ознайомлення з системою управління замовника	2	
5.Ознайомлення з системою бухгалтерії замовника та програмним продуктом з автоматизації обліку і звітності	2	
6.Ознайомлення з системою внутрішнього контролю (внутрішнього аудиту) замовника	2	
8. Обговорення у групі виконавців особливостей та обставин замовлення, потенційних аудиторських ризиків, актуалізація та персоніфікація нормативно-довідкової бази.	2	
9.Планування аудиторської перевірки згідно МСА (стратегія та план аудиту, розрахунки суттєвості, ризиків викривлення, розподіл завдань серед виконавців, тощо)	8	
Всього	24	(3 дні)
10. Виконання аудиторських процедур перевірки:		
10.1.Установчих документів замовника	2	
10.2. Облікової політики	4	
10.3. Договірного забезпечення діяльності замовника	6	

10.4. Твердження звітності	20	
10.5. Твердження класу операцій	16	
10.6. Твердження залишків на рахунках бухобліку	20	
10.7. Вибіркова перевірка первинних облікових документів	36	
11.Отримання пояснень персоналу замовника	16	
Всього:	120	(15 днів)
12. Формування попередніх результатів	4	
13.Поточне обговорення в ході перевірки виявлених невідповідностей в середині групи виконавців та з персоналом замовника.	4	
14.Поточне консультування виконавців замовлення в ході перевірки з проблемних питань перевірки	4	
15.Обговорення результатів перевірки з управлінським персоналом замовника	4	
16. Аналіз подій після дати складання звітності та написання аудиторського висновку	12	
Всього	24	(3 дні)
18.Формування остаточних файлів робочих документів	24	(3 дні)
19.Витрати часу на внутрішній контроль якості аудиторських послуг	16	(2 дні)
В цілому мінімально необхідні витрати часу	184 години	23 дні х 8 годин

Бюджет часу у 184 години (23 робочі дні) може бути розподілено на кількість задіяних у виконання замовлення аудиторів, фахівців, експертів, тощо.

